Ч. 186. Субота 31 (18) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парлямент і сойми. — Хто буде президентом міністрів а хто міністром рільництва. — З турецкого заколоту. Фальшивий алярм в Константинополи. — Бунт росийских моряків. — З Америки.

Як зачувати, палата послів буде скликана аж з кінцем жовтня. Точний реченець скликаня парляменту подасть президент палати послам до відомости на письмі. Делеґациї зберуть ся вже у вересни; кажуть, що дня 23. вересня, але реченець сей ще непевний. Засїданя соймів мають розпочати ся вже в другій половині вересня і потревають 4 — 6 неділь. Реченець скликаня соймів буде назначений на найблизшій раді міністрів, котра збере ся в другім тижни вересня.

Скликане буковиньского сойму проєктують на день 2. жовтня с. р. а сесия, скоро буде правильно відбувати ся, потягне ся аж до 23. жовтня, котрого то дня відбуде ся по всій імовірности перше засїдане палати послів. Дня 7. вересня відбуде ся засїдане буковиньского виділу краєвого і на нім буде ухвалено, які справи мають бути предложені соймови.

Про поворот ґр. Штірґкга до Відня доносять „N. W. Abendbl.“: Поворот ґр. Штірґкга до палати президиї ради міністрів не означає ще безпосередно обнятя урядових справ ґр. Штірґкгом. Звістно, що президент міністрів мимо своєї слабости очий нїколи не переставав зовсїм займати ся урядовими справами, був поінформований про всї справи і відбував численні конференциї як зі своїм заступником, Гайнольдом, так також з поодинокими міністрами, намістниками, а навіть парляментарними личностями, що відвідували его в Кальтенляйтґебен. В поінформованих кругах впевняють, що ґр. Штірґкг по повороті до Відня ще два або три тижднї буде лїчити ся на очи, а опісля спитає лїкарів, щоби порішили, чи може обняти цїлу управу державних справ. Від рішеня лїкарів зависить остаточна постанова премієра, котрий тоді предложить свою постанову Монарсї до порішеня. Після теперішного стану хороби ґр. Штірґкга можна поставити як найкориснїйшу проґнозу.

„Slav. Korresp.“ доносить, що коли би лїкарі не позволили ґр. Штірґкгови дальше займати ся справами уряду, має сам вказати личність, котра на его думку — могла би по нїм обняти спадщину. Згадана часопись доносить дальше, що засада узнана бар. Ґавчем, що без участи Чехів в Австриї не можна правити, мусить бути уважана, як незаперечена річ. Коли би прийшло до зміни в управі кабінету, рівночасно була би обсаджена тека рільництва і правдоподібно одержить теку рільництва один з ческих полїтиків, бо не підлягає квестиї, що ся тека мусить бути безуслівно задержана в ческих руках. „Slav. Korresp.“ вказує на посла Седляка, як кандидата, що має найбільші шанси на се становище.

До францускпх ґазет доносять з Константинополя: В офіцияльних турецких кругах заявляють, що предложень ґр. Берхтольда не знають докладно, бо він не предложив їх Порті офіцияльно. Порта длятого не може їх анї приймити анї відкинути а всеж таки турецкі офіцияльні круги уважають предложеня ґр. Берхтольда за велике довіря до турецкого правительства і за згоду на его полїтику.

Турецкий амбасадор в Парижи мав вчера конференцию з францускям президентом міністрів в справі рішучого заведеня мирових переговорів. Париські часописи довідують ся, що мир єсть вже близший, як о тім реченци пишуть італїяньскї ґазети. Велику трудність робить декрет анексийний, котрого Туреччина не хоче признати. Італїя готова дати Туреччинї більше відшкодоване, скоро відкличе із Тріполїса свої войска.

У страха великі очи. Сеї ночи розійшла ся була в Константинополи чутка, що жандармерия і поодинокі відділи войска на Ґалаті і в Касім-паше, де єсть будинок міністерства маринарки, хотіли під впливом молодотурецкого комітету викликати бунт. Головна команда поробила зараз відповідні зарядженя; на ріжних

---

17)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, его займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

Нинї вже й Львів таке поступове місто, що має свої кабарети. Чому би нї? То прецї висша культура робити й собі то, що другі роблять, хоч би то й виходило на приповідку про коня і жабу. Але чого би то проворні сини Ізраиля не придумали задля ґешефту! Нинї вже й Львів має такі шиночки, уладжені після найновійших вимог, де всїлякі людці можуть вигідно позбувати ся легко набутого гроша а при тім наслухати ся, хоч може й некончe артистичного то все-таки досить крикливого співу якоїсь підмальованої красавицї або дотепних куплєтів якогось артиста. Лиш часами показує ся ріжниця між парискими а львівскими кабаретами. Підчас коли в париским кабареті стоїть коло дверий недалеко від сцени якийсь полїцайник а нараз вискакує на сцену і представляє ся яко артист та зачинає виспівувати всїлякі докучливі дотепи против полїциї, то на сценї львівского кабарету буває якраз противно: тут виступає артист на сценї а коли его опісля десь н. пр. в Новім Санчи арештують, то показує ся, що то найзвичайнїйший злодїй.

Та й париські кабарети трохи дорожші як львівскі. Гостеви, що входить до одного такого типового кабарету, слуга у фраку кланяєсь низько і подає проґраму. В тій хвили приступає до него якась дама і помагає ему здоймити пальто із себе. Показує ся, що він знаходить ся тепер між самими зажиточними буржуями-міцухами, отже платить так як і они що найменше вісім франків вступу. За то й витають его дуже торжественно. Артисти, що якраз виступають на малесенькій, не більше як три метри довгій а метр широкій сценї, перeривають своє представлене. Той, що грає на фортепянї, зачинає якраз сильно бити по клявішах а за ним і перед ним зачинають співати: „Заждім, аж тота панї і той пан займуть свої місця, ми їм раді в нашій коробці. Витайте нам!“ Требаж знати, що той кабарет має назву „Коробка“.

Коли остаточно той привітний спів притихне і зачинають ся на сценї дальші представленя: виходять артисти і артистки, дві або три особи і зачинають грати якусь комедийку, але очевидно таку, щоби не лиш гостий розбавити, розвеселити, але й розбудити в них пристрасти. По комедийцї слїдують знов співи переплїтані всїлякими дотепами і кпинами з держави, церкви і визначних людий, аж остаточно виступає на сценї, як вже сказано, і якийсь полїцайник, що стояв коло дверий нїби справедший сторож публичної безпечности. В париских кабаретах, бачите, люблять дуже докучати полїциї, котра так вже з тим увикла, що не противить ся тому зовсїм, але й не висилає туди своїх представителїв.

Инакше представляє ся кабарет, званий по імени свого основателя „Арістід Бріян“. Коли я перший раз туди зайшов, крикнув до мене директор: „Cochon (кошон — свине), здойми капелюх!“ В тім кабареті виписано, бачите, над дверми: „Всї наші гості то свинї!“ Ну, кождому вільно забавляти ся по своєму, а коли влїзеш межи свинї, то мусиш згодити ся на таке повитанє. Небавком сам директор представляє ся як поет і нїби як добрий знакомий сїдає собі коло стола свого гостя. За хвильку присїдає ся ще двох або трох таких самих поетів і тількож поеток та заводять з незнакомим „знакомим“ веселу розмову. А гість по їх поведеню і з їх поверхности зовсїм не здогадуєсь того, чого они по правдї прийшли до сего кабарету і чого присїли ся до его стола. Він кличе кельнера і каже подати собі склянку пива а его сусїди моргають недвозначно до него та кличуть кождий до кельнера: І менї також! Аж тепер здогадує ся він, що має за них платити. Тимчасом на сценї зачинають виступати всїлякі артисти і артистки та зачинають виспівувати піснї, від котрих чоловікови, що не привик до париского житя, аж гидко робить ся. Нараз переривають представлене

точах міста уставлено около 1 год. по півночи відділи кавалєриї і піхоти, обставлено войском важнійші будинки і по улицях зачали ходити патрулї, коли тимчасом показало ся, що то був лиш фальшивий алярм. То вертало около 30 вояків з маґазинів пороху в Караґач, де їх мали заступити инші вояки. Тимчасом поліция взяла похід тих вояків за бунт і дала знати до головної команди, котра знов заалярмувала цілий ґарнізон. Небавком справа вияснила ся.

Про недавне викрите заговору в росийскій маринарці доносять із Севастополя до берлиньских дневників, що арештовано там 300 моряків чорноморскої фльоти та посаджено їх в тюрмі. В Кронштадї веде міністерство війни строге слїдство з приводу послїдних заворушень моряків. Сподїють ся масових арештовань. Урядово доносять, що слїдча комісия признала винними 50 моряків чорноморскої фльоти і сих віддано войсковому судови. 300 моряків приділено до ріжних полків сухопутної армії.

З Вашінґтона доносять: Десятий полк піхоти стане до 48 годин в Нікараґві і буде розставлений здовж лінії зелїзничої. Убите двох Американцїв звернуло знов увагу на попередні донесеня, після котрих вояки нападають на женщини і діти, палять і убивають.

Новинки.

Львів, 29 серпня 1912.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував звичайного професора нїмецкої мови і лїтератури на львівскім унїверситетї, дра Йосифа Шаца, звичайним проф. тих предметів на унїверситетї в Інсбруцї, а надзвичайного проф. астрономії на львівскій полїтехнїцї дра Мартина Ернста звичайним професором.

— **VIII кл. ранґи** признав п. Міністер віроісповідань і просьвіти між иншими слїдуючим професорам шкіл середних: Ф. Кшонстовскому в ґім. в Дрогобичи, Е. Козакевичеви в р. ґім. в Коломиї, О. Яновому і В. Дикому в акад. ґім., К. Ґольчевскому в філ. VII, З. Скурскому в VIII ґім. всїм 4 Львові, К. Нїклеви в Н. Санчи, В. Новакови в Перемишли на Засаню, Л. Срочиньскому в Самборі, Т. Пельчарскому в Станиславові, о. Юл. Дзеровичеви в Стрию, др. Мігуловичеви в Тернополи і Ґ. Фелїньскому, С. Руксерови і др. З. Шимаиьскому в реальн шк в Станиславові.

— **Руска Бурса** реміснично - промислова у Львові, ул. Руска 20, помістить сейчас 2 хлопцїв до науки кравецтва в Монахові (München). Хлопцї мають бути інтелїґентного вигляду з укінченою що найменше народною школою, лїт 14—16 і здорові. Хлопець має мати з собою 4 пари біля, 2 убраня і малий куферок та дадуть запоруку, що не покинуть місця. Пожаданим було би, щоби се були хлопцї з одної місцевости та знали бодай троха по нїмецки. Поданя з долученим шкільним сьвідоцтвом, метрикою і робітничою книжкою належить присилати до Заряду Бурси.

— **Епископом для Русинів в Канадї** іменований о. Микита Будка. О. Будка родив ся в р. 1879 в Добромірцї, збараского пов. де его родичі мають мале ґаздівство. Рукоположений на сьвященика в 1904 р. був настоятелем в духовній семінариї а вільний свій час присьвячав товариству сьв. Рафаіла і редагував часопись „Еміґрант". Епископ-номінат перебуває тепер на місиї в Боснї.

— **Дрібні вісти.** На евхаристийний з'їзд у Відни зголосило ся доси 60 тисячів людий. Сподїють ся, що число участників дійде до 100.000. — П. А. Комарніцка згубила в поїздї межи Львовом а Стриєм силянку перел вартости 8000 К. Пошкодована обіцяє знахідникови 500 К нагороди. — „Народна Гостинниця" пошукує хлопця до обслуги вінди, котрою перевозить ся гостий. Хлопець мусить мати 14 скінчений рік а не більше як 17 лїт.

— **Арештоване шпиґунів.** В Бориславі арештовано яко підозрілого о шпиґуньство в користь Росиї проживаючого там від 2 лїт б. офіцира росийского, Людвика Мелїховича (бодай чи не якого Лейбу Майлеховича). При ревізиї знайдено у него богато обтяжаючого материялу. Дня 23 с. м. арештувала бориславска жандармерия якусь Іздебску, походячу з Росиї а підозріну о спілку в Мелїховичем. Обоє відставлено до суду в Дрогобичи.

— **З женьскої ґімназиї** С. С. Василиянок у Львові. Вписи до приготовляючої кляси і кляс I—VII в женьскій клясичній ґімназиї СС. Василиянок у Львові, при ул. Потоцкого ч. 95 відбудуть ся в днях 2 і 3 вересня в год. 9—12 і 4—6, вступні іспити до кляси приготовляючої і I дня 3 вересня а до кляс II—VII в днях 5—10 вересня. Шкільний рік 1912/13 зачне ся дня 4 вересня Богослуженєм, на яке обовязані явити ся всї вписані до закладу учениці. Від дня 5 вересня відбувати ся ме правильна наука. Ґімназия ся получена з інтернатом, поміщеним в найздоровшій сторонї Львова та уладженими по найвибагливійшим вимогам ґіґієни й вигоди. Близших інформаций що до оплати уділяє Ігуменат СС. Василиянок при ул. А. Потоцкого ч. 95.

З огляду на те, що в жаднім уступі найновійшого розпорядку міністерства просьвіти що до реформи плянів науки в женьских лїцеях нема ніякої згадки, неначе би було дозволено лучити з VI. клясою лїцеїв дворічні курси з правами державних шкіл задля приготовленя до матури реформованої реальної ґімназиї, отворить ся при сїм закладі з початком сего шкільного року приготовляючі курси до переходу до відповідної кляси ґімназиї для матуристок лїцеїв, які бажали би доповнити своє образоване іспитом зрілости в ґімназиї та здобути собі спромогу хіснувати з унїверситетских виділів в характері звичайних слухачок. Лїцеальні матуристки одержують по дотеперішній практицї від ц. к. Ради шк. краєвої при переходовім іспитї до ґімназиї звільнене від іспиту з релїґії, наук природи і всесьвітної історії. З сих курсів можуть користати також матуристки учительских семинарий. Висоту оплати установить ся відповідно до числа кандидаток, які зголосять ся. Зголошеня приймає Ігуменат монастира до дня 10 вересня. — *о. Спиридион Кархут*, директор женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

— **Вісти з України.** В хуторі Мотронївцї на Чернигівщинї поховано Пант. Кулїша, О. Кулїшеву і Білозерского. Після смерти Кулїша дружина его Ганна Барвінок в продовж 13 років щорічно упорядковувала на могилї 27 ст. ст. липня панахиду. Торік перед смертию Ганна Барвінок заповіла, щоб панахида на могилї

і котрийсь з артистів ходить поміж публику та продає якісь образки або якісь книжочки, розумієсь для „свиньскої" забави.

Отсе два крайні типи париских кабаретів і ми лиш зовсїм коротенько подали їх характеристику. Тих кабаретів повно в Парижи і кождий має своїх гостий, менше і більше порядних; в кождім можна ще якось забавити ся, лиш треба добре уважати на свою кишеню, бо що ґість не видасть, то готові єму его „добрі знакомі" витягнути.

Париж має побіч своїх каварень сьвітової слави та побіч не менше славних кабаретів ще й славні „нори", де сходять ся і забавляють ся всїлякого рода злодії і розбишаки та більше і менше елеґантні повійницї. Нори ті називають в Парижи „Assommoir" (асомоар), значить „палка" або „булава". Назва тота пішла від повісти Еміля Золї „L'Assommoir". Тих асомоарів або злодійских нор повно в Парижи, особливо на далеких передмістях.

Отже зайдім до такої нори званої Червоний Замок (Chateau-Rouge—Шато-Руж), положеної на передмістю Мобер (Maubert).Нору ту можна вже здалека пізнати по тім, що она з переду помальована такою брунатно-червоною краскою як ґільотина і нагадує скипілу кров. Скоро лиш там зайдемо, то вражає нас зараз якийсь дивний неприятний запах нагадуючий плїснь, стару товщ і тоті гидкі випари які зразу наповняють касарні. Поволи привикаємо до того смроду і диму а очи наші можуть вже розпізнати першу комнату тої нори. Грубі, мало що обтесані закопчені бальки двигають попукану вигнуту стелю. Так само попукані стіни аж до висоти в хлопа суть покриті грубою верствою бруду. В першій комнаті єсть може яких 100 гостий, мужчини, жінки і діти всїлякого віку, они пють, їдять або сплять. Робітники у витертих та полатаних кітлях робітничих крають кінчастими ножами італїяньский сир або ковбасу з чісником, що побіч куплі соли на паперци лежить перед ними на замащенім столї. Побіч тої поживи стоїть ще лїтра вина за 12 су або 60 сантимів. Якийсь панич в тім льокали крає своїм „горлорівом" — так називають париски розбишаки свої ножі острені з обох боків, що дають ся в двоє складати — якийсь котлет з квасними огірочками, до чого господар тої „гостинниці" позичив єму тареля, бо коли хто в Шато-Руж хоче попоїсти, то мусить страви принести з собою, а гостинниця лиш позичає єму тареля і дає напитків. Коло него спять на лавці якісь пияниці, що подобають на зьвірів, коло розпаленої зелїзної печи гріють ся волоцюги, що ночували в кріпостних окопах, а в иншім куті видко знов хлопців, що мають на собі плащі із старших мужчин і молоді дівчата. Отся вся збиранина в ріжнобарвних лахах то самі пияки і всїлякого рода злочинцї.

А посеред сего пекла крутять ся три, чотири кельнери. Позакочували собі рукави від сорочок і видко, які у них мязисті руки, в котрих несуть кублики з вином, з котрих в кождій містить ся по 12 лїтрів. Кублики тоті оббиті зелїзними обручами і колиб прийшло до якої бійки, як то часто тут буває, то они готові би розвалити ними хочби й як тверду голову. А за шинквасом, великим чистим столом, сидить мовби божок на престолї сам господар, „патрон", хлописько як дуб а сильний як сам Геркулес, з широким усьміхненим лицем, та водить зорко очима із свого підвисшеного місця по всїх своїх гостях; не спустить нїкого з очий. По его правій руцї, на котрої пальцях сьвітять ся диаманти в золотих перстенях, а котру все держить коло полса, що піддержує єму штани і за котрим видне ся спорий револьвер, можна зміркувати, що він готов кождої хвилї зробити конець якійсь сварцї або бійцї.

Поза сею першою комнатою, чи ніби салею, єсть друга саля. Гості в сій салї мають на собі витерті сурдути, які продають тандитники на передмістю званім Картіє Лятен, на голові у них руді цилїндри а дами в шовкових блюзах і сукнях з довгими хвостами; мужчини мають на пальцях мідяні позолочувані перстені з величезними склянними камінцями а женщини носять на шиї ніби то золоті ланцушки, в ушах ніби то диямантові ковтки а на руках ніби то золоті бразлети; они і собою і своїми прикрасами лиш потверджують ту приповідку, котра каже, що не все золото, що ся сьвітить.

Наконець в третій салї, званій „сенатскою", єсть постійним гостем хороша великого росту дама з буйним волосєм і в досить елеґантній тоалєтї та з всїлякими примхами великої панї. Она з великою повагою курить папіроску а коли розмавляє, то добирає слів. Колись була то окраса оперової сцени, опісля через довгі лїта була славними і пошукуваним моделем для всїляких артистів, служила за модель до всїляких статуй в Парижи і знала ся зі всїлякими славними артистами і писателями. Випивши пятнайцяту чарку полинівки, розповідає зі сльозами в очах про свого любовника, сина Александра Дюма — котрого нїколи не виділа.

Гості сих двох саль не такі відражаючі як ті, що в передній, але они страшнїйші. Тут не тота бідна зволоч з улиці, але всїлякого рода кримінальники, люди, котрі вже чекали, коли їм прочитають вирок смерти. Здає ся, що буде досить отсеї одної нори, щоби виробити собі поняте о париских норах; їх єсть в Парижи богато, але не так легко їх відшукати якому порядному чоловікови; треба би хиба полїцию брати до помочи.

(Дальше буде).

відбувала ся і після її смерти. Рідня покійної і прихильники, виконуючи заповіт, з'їхали ся, щоби відправити традицийну панахиду і в сїм році. Не зважаючи на те, що з ранку падав великий дощ, на панахиду прибуло народу досить богато: були приїзжі з Галичини, Полтавщини, Курска, Чернигова, Борзни, Олевівки, Прохорів і ин. сіл. Панахида відбула ся біля могили, з приводу дощу аж о 5 годині. Могила була опоряжена земством: огорожа помальована, кругом великого хреста зроблено фундамент; на могилї посаджено барвінок і ин. цьвіти. Співав аматорский хор. Фотоґраф зробив знимки. Прибувший сюди з Галичини М. Венґжин мав сказати промову, але помічник справника рішучо заборонив говорити. Після панахиди помічник справника наказав хазяїнови хуторского будинку не пускати людий до хати, але розпоряджене се не мало сили — люди увійшли в хату, а господар, нїчого не вдіявши з натовпом, заявив, що він не може вигонити людий на дощ. Люди роз'їхали ся і розійшли ся тільки о 6 год. На панахиду привезено книжок і листовних карток про Кулїшів, але они не продавались через дощ. Із розмов виявило ся, що борзеньске земство взяло на себе обовязок держати в порядку в 1912 р. могили Кулїшів. Щож до музея ім. Кулїша, то будинок сей належить до приватної особи П. Лукаш, яка буцїмто згоджує ся передати єго громадяньству. Опікуном спадщини Кулїшів згодив ся бути голова борзеньскої повітової управи д. Білозерский, котрий обіцяв подбати про охорону рукописів і книжок, які остались після смерти Олександри Кулїшевої. Сї річи після смерти Ганни Барвінок опечатано і зберігають ся они при борзеньскій поліцейській управі. Питане про назву борзеньскої кустовецкої школи іменем Кулїша може бути порішене земским зібранем з подачею на царске затвердженє.

Телеґрами.

Ішль 30 серпня. Мінїстер Берхтольд відвідав перед полуднем бар. Гайнольда а відтак о 11 год. пішов на авдиенцию до Цїсаря.

Ішль 30 серпня. На авдиенциї у Монарха зложив мінїстер ґр. Берхтольд звіт зі своєї гостини в Румунії і реферував о справах свого фаху.

Петербург 30 серпня. Комендант міста засудив редактора „Речі“ на 3 місяції арешту за статю о подіях на університеті в Саратові.

Астрахан 30 серпня. В однім селї черноярского повіта померло 5 осіб на чуму.

Київ 30 серпня. Против бувшого шефа тутешної тайної поліциї Мищенка і двох тайних детективів розведено судове доходженє о фальшоване в процесї Ющиньского о ритуальне убийство.

Вашінґтон 30 серпня. Кружляк „Каліфорнія“ висадив на беріг в Корінто (Нікараґва) 950 вояків і відплив ще по 750 вояків.

Солунь 30 серпня. Арнаути з округа Дякова, зібрані у великім числї в Дякові, визначили 24-годинний реченець до заспокоєня їх претенсий, вийшовших з операций войскових, в противнім случаю грозять занятєм державної каси. Валї із Скопля просив правительство о уповажненє заспокоєня жаданъ Арнаутів.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив з методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Виник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.